

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Π.Α.3 1043

06 ΑΥΓ. 2014

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εσωτερικών και Υγείας

Οι βουλευτές Διαμάντω Μανωλάκου, Γιώργος Λαμπρούλης, Νίκος Καραθανασόπουλος και Θεοδόσης Κωνσταντινίδης

Κατέθεσαν **ΑΝΑΦΟΡΑ** ψήφισμα του Πανελλήνιου Κτηνιατρικού Συλλόγου για την αντιμετώπιση της λύσσας και τη διαχείριση των αδέσποτων ζώων.

Αθήνα 30/7/2014

Οι καταθέτοντες βουλευτές

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Λεφέβρ 4, Νέος Κόσμος, 11744,

Τηλ.: 210- 5226769, email: ktiniatrikos_sillogos@yahoo.gr

Φαξ :210-5202935. info@hyv.gr

Διεύθυνση facebook : www.facebook.com/PKS.HVA

Αθήνα, 07/07/14

ΑΠ: 969

Προς:

- Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
- ΓΕΩΤΕΕ
- ΠΕΚΔΥ
- Περιφέρειες
- Δήμους
- Υπουργείο Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής
- Υπουργείο Υγείας
- Υπουργείο Εσωτερικών
- Πολιτικά Κόμματα

Θέμα: Αποφάσεις της Δ.Ε. του Πανελλήνιου Κτηνιατρικού Συλλόγου για την αντιμετώπιση της λύσσας και τη διαχείριση των αδέσποτων ζώων. Προτάσεις

Ομόφωνα η Δ.Ε. του Π.Κ.Σ. στις 05 Ιουνίου 2014 και σε εφαρμογή των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης του συλλόγου που έγινε στις 30 Μαρτίου 2014, με πλήρη συναίσθηση της ευθύνης ως επιστημονικός κλάδος, όντας οι πιο ειδικοί και ταυτόχρονα οι πιο εκτεθειμένοι στην επιζωτία της λύσσας, που αποδεικνύεται δυνατότερος εχθρός από ότι είχε αρχικά υπολογιστεί (48 συνολικά κρούσματα ως τις αρχές Μαΐου 2014, εκ των οποίων 6 σε ζώα συντροφιάς και 2 σε παραγωγικά εκτροφής) εκφράζουμε την ανησυχία μας και τα ερωτήματά για μια σειρά από ζητήματα και ταυτόχρονα, εκθέτουμε τις προτάσεις μας.

Αρχικά, εκφράζουμε τον προβληματισμό μας για την συνέχεια του προγράμματος εμβολιασμού των αγρίων ζώων με ρίψεις δολωμάτων που θα πρέπει κανονικά να εφαρμοστεί επί σειρά ετών. Την άνοιξη του 2014 δεν εφαρμόστηκε λόγω ελλιπούς χρηματοδότησης. Τον Φεβρουάριο του 2014, όπως ανακοινώθηκε στην επιτροπή λύσσας, ο διαγωνισμός δεν είχε ακόμα προκηρυχθεί «λόγω γραφειοκρατικών προβλημάτων». Ποιες, λοιπόν, θα είναι οι συνέπειες διακοπής του προγράμματος; Ποιες εγγυήσεις υπάρχουν για την συνέχιση της εφαρμογής του;

Επιπλέον, η ελλιπής χρηματοδότηση περιορίζει την πλήρη αξιοποίηση των υπαρχόντων μόνιμων κτηνιάτρων υπαλλήλων του δημοσίου. Οι δε κτηνιατρικές υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες, η υλικοτεχνική υποδομή ανεπαρκής, ενώ στην παθητική επιτήρηση χρησιμοποιούνται εθελοντές κυνηγοί και θηροφύλακες, που μάλιστα είναι και ανεμβολίαστοι. Οι ημέρες υπηρεσίας εκτός έδρας των υπαλλήλων είναι περιορισμένες, η πληρωμή των καυσίμων προβληματική. Ποιο είναι το πρόγραμμα αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων;

Κυνηγοί, δασικοί υπάλληλοι, θηροφύλακες, μεγάλος αριθμός κτηνιάτρων του δημοσίου και οι ιδιώτες κτηνιάτροι, οι οποίοι μάλιστα έχουν σχεδόν ανύπαρκτη εκπαίδευση, είναι ανεμβολίαστοι. Από τα νοσοκομεία δηλώνεται συνεχώς η ανεπάρκεια σε ανθρώπινα εμβόλια. Για τον λόγο αυτό και ειδικά για τους αυτοαπασχολούμενους κτηνιάτρους είτε εργάζονται σε περιοχές με κρούσματα λύσσας είτε όχι και ακριβώς επειδή ανήκουν σε ομάδα υψηλού κινδύνου για επαφή με λυσσάπτα, πρέπει να γίνει άμεσος και δωρεάν εμβολιασμός.

Σε σχέση με τα ίδια τα ζώα είναι γνωστό ότι οι ποιμενικοί σκύλοι παραμένουν ουσιαστικά ανεμβολίαστοι λόγω της δυσκολίας προσέγγισης. Προβλήματα υποπίπτουν στη αντίληψή μας και σε ό,τι αφορά τον εμβολιασμό των κυνηγητικών σκύλων (παράνομες τοποθετήσεις μικροτσίπ και εμβολιασμοί). Επίσης, δεν υπάρχουν χώροι απομόνωσης, καθώς και ενδιαιτήματα των λυσσύποπτων ζώων συντροφιάς (δεσποζόμενων και αδέσποτων). Η απομόνωση σε ιδιωτικούς χώρους ή σε καταφύγια και ιδιωτικές κλινικές, με την ευθύνη του ιδιοκτήτη ή του Δήμου για τα αδέσποτα που ορίζει ο νόμος, είναι επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία και πρακτικά ανεφάρμοστη εξαιτίας του τεράστιου οικονομικού κόστους και για λόγους που θα εξηγήσουμε σύντομα παρακάτω. Για όλα τα παραπάνω, λοιπόν, πρέπει να υπάρξει δωρεάν εμβολιασμός των ποιμενικών σκύλων, εντατικοποίηση των ελέγχων στους κυνηγητικούς σκύλους από τις αρμόδιες υπηρεσίες και φυσικά, πρέπει να δημιουργηθούν άμεσα δημόσιοι χώροι απομόνωσης των λυσσύποτων ζώων.

Η δε διαχείριση των αδέσποτων ζώων συντροφιάς από τους Δήμους και η ανάθεση της ευθύνης σε επιτροπή διαχείρισης αποτελούμενη από εθελοντές και φιλοζωικές ενώσεις, χωρίς, όμως, κρατική ευθύνη, έλεγχο και με ανύπαρκτη κρατική επιχορήγηση έχει αποδειχτεί στην πράξη ανεπαρκέστατη. Αντί της διαχείρισης του προβλήματος, δεσποζόμενα περιθάλπονται ως αδέσποτα. Τα ειδικευμένα συνεργεία περισυλλογής που απαιτούνται κατά νόμο είναι ανύπαρκτα. Ο πραγματικός αριθμός, ο εμβολιασμός και η αποτροπή της αύξησης του πληθυσμού των πραγματικών αδέσποτων αποτελεί τελικά ευθύνη των εθελοντών και όχι του κράτους. Απαιτείται, λοιπόν, αντικατάσταση της 5μελούς επιτροπής διαχείρισης που αποτελείται από εθελοντές από 3μελή, αποτελούμενη από 2 αμειβόμενους μόνιμους κτηνιάτρους και έναν εκπρόσωπο της δημοτικής αρχής, έτσι ώστε η επιστημονική άποψη να είναι ανεπηρέαστη και καθοριστική. Είναι αναγκαία δε η απαρέγκλιτη παρουσία των ειδικευμένων συνεργείων περισυλλογής και ο ολοκληρωτικός έλεγχος της καταγραφής του αριθμού και κάθε κτηνιατρικής πράξης, ειδικότερα εμβολιασμών και στειρώσεων στα αδέσποτα, από τις κτηνιατρικές υπηρεσίες του δημοσίου.

Επεξηγώντας τα δύο τελευταία θέματα που αφορούν και νομοθετικές ρυθμίσεις τονίζουμε πως σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των λυσσύποτων:

• Δεν ορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις ΚΥΑ τι θα γίνουν τα ζωικά προϊόντα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση ή για ζωτροφές των παραγωγικών ζώων που τυχόν θα εμβολιαστούν. Αυτό το κενό στη νομοθεσία μαζί με τη θανάτωση που επιβάλλεται σε περίπτωση επαφής τους με ζώο θετικό ή ύποπτο στη λύσσα, στην ουσία ακυρώνουν τον εμβολιασμό των παραγωγικών ζώων. Απαιτείται, λοιπόν, άμεση διευκρίνηση

• Ο ιδιόκτητος χώρος και η ευθύνη του ιδιοκτήτη στις περιόδους διμηνης απομόνωσης-παρακολούθησης του εμβολιασμένου ή ανεμβολίαστου δεσποζόμενου ζώου που ήρθε σε επαφή με θετικό ή ύποπτο λύσσας ζώο δεν διασφαλίζουν την έγκαιρη αναγνώριση των συμπτωμάτων της λύσσας και την άμεση αντιμετώπιση. Είναι απαράδεκτο να αφήνεται η ευθύνη της φροντίδας και της διαφυγής ενός λυσσύποπτου ζώου σε οποιοδήποτε μη εκπαιδευμένο ειδικά άτομο. Απομόνωση με μηνιαία περιοδική εξέταση δεν νοείται. Τα δε καταφύγια, όσα υπάρχουν, αδυνατούν όχι μόνο να τα απομονώσουν, αλλά ακόμα και να φιλοξενήσουν τα υπάρχοντα αδέσποτα, ενώ το κόστος της ιδιωτικής κλινικής είναι απαγορευτικό για την πλειοψηφία των ιδιοκτητών των δεσποζόμενων ζώων. Σε μεγαλύτερο βαθμό τα παραπάνω ισχύουν για τα αδέσποτα ζώα. Για την ουσιαστική απομόνωση, λοιπόν, απαιτούνται δημόσιοι χώροι.

Παράλληλα, για τη διαχείριση αδέσποτων ισχύουν τα παρακάτω:

- Η συνολική διαχείριση των αδέσποτων από τους Δήμους με 5 μελή επιτροπή, αποτελούμενη κυρίως από εθελοντές-εκπροσώπους φιλοζωικών και άλλων ενώσεων και η απουσία αμειβόμενων κτηνιάτρων στερεί από την επιτροπή την βαρύτητα της επιστημονικής άποψης και τη μεταθέτει στην εμπειρική γνώση των εθελοντών. Ο ένας κτηνίατρος του Δήμου, αν υπάρχει, μετέχει στην επιτροπή, είναι αδύναμη μειοψηφία και ταυτόχρονα είναι δινατόν και αυτός να αντικατασταθεί από εθελοντή ιδιώτη κτηνίατρο. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. αφού άτυπα αυτό εφαρμόζεται εδώ και χρόνια. Οι καταστάσεις καταγραφής αδέσποτων είναι ανύπαρκτες, οι εμβολιασμοί, οι στειρώσεις και οι νοσηλείες πρόχειρες και στη ουσία μη ελέγχιμες από το κράτος, τα δεσποζόμενα ζώα περιθάλπονται ως αδέσποτα, ενώ ο πραγματικός αριθμός αδέσποτων ζώων είναι ουσιαστικά άγνωστος. Τα αποφασισμένα δια νόμου συνεργεία περισυλλογής δεν υφίστανται και πολλές φορές μάλιστα τα φιλοζωικά σωματεία – εθελοντές δηλώνουν και την αντίθεσή τους στην αναγκαιότητα ύπαρξής τους. Είναι εντελώς αδύνατο, λοιπόν, με βάση το υπάρχον καθεστώς να υπάρξει αποτελεσματική διαχείριση των αδέσποτων και μείωση του πληθυσμού τους, πράγμα που επιβάλλεται σε καιρό λύσσας, αφού τα αδέσποτα ζώα είναι το σημαντικότερο όχημα για το πέρασμα της λύσσας σε κατοικημένες περιοχές και στην παραγωγή. Κρούσματα υπάρχουν ήδη .Θυμίζουμε την εκδήλωση λύσσας σε ζώα συντροφιάς κοντά σε κατοικημένες περιοχές (από τα τελευταία κρούσματα ,16/1/14 σκύλος στο Ωραιόκαστρο Θεσ/νίκης, 26/2/14 σκύλος στην Ελασσόνα Λάρισας) και τη θανάτωση όλων των βοοειδών της εκτροφής στο Κιλκίς (60 βοοειδή) το Νοέμβριο του 2013, μετά την εκδήλωση λύσσας σε 2 βοοειδή της μονάδας. Απαιτείται, λοιπόν, κτηνιατρικός και κρατικός έλεγχος στη διαχείριση αδεσπότων (επιτροπές διαχείρισης αποτελούμενες κυρίως από έμμισθους κτηνίατρους, ασφυκτικότερος έλεγχος από το δημόσιο τομέα κτηνιατρικής)

Συνοψίζοντας, θέτουμε υπόψη σας απόσπασμα από το τελικό ψήφισμα που ενέκρινε η Γενική Συνέλευση του ΠΚΣ (30/3/14) και που οι αποφάσεις της καταστατικά αποτελούν τον προσανατολισμό της δράσης της Δ.Ε. και του ΠΚΣ, επισημαίνοντας για ακόμα μια φορά τη βαρύτητα τους:

1. Τριμελείς επιτροπές διαχείρισης των αδέσποτων ζώων στους Δήμους εκ των οποίων τα 2 μέλη θα είναι έμμισθοι κτηνιάτροι και το τρίτο μέλος εκπρόσωπος του Δήμου. Ειδικευμένα συνεργεία περισυλλογής αδεσπότων

2. Δημιουργία δημόσιων χώρων απομόνωσης και ενδιαιτημάτων

3. Έλεγχος των προγραμμάτων καταγραφής όλων των κτηνιατρικών πράξεων, και ειδικότερα του αριθμού, του εμβολιασμού και των στειρώσεων των αδεσπότων ζώων από τις οικείες κτηνιατρικές υπηρεσίες του Δημοσίου στις οποίες θα κατατίθενται οι καταστάσεις,

Οι προτάσεις αυτές απαιτούν την ενίσχυση του ρόλου των υπηρεσιών του Δημοσίου τομέα της Κτηνιατρικής με μόνιμο προσωπικό και εξοπλισμό και την ανάληψη Κρατικής Ευθύνης αναφορικά με μια θανατηφόρα ζωοανθρωπονόσο και ένα ζήτημα δημόσιας υγείας. Η διαχείρισή του δεν μπορεί να είναι γραφειοκρατική, αποσπασματική και χωρίς διάθεση κονδυλίων, πολύ δε περισσότερο οι κρατικές ευθύνες και αρμοδιότητες να μετατίθενται σε ανεμβολίαστους ανυποψίαστους εθελοντές.

05 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

Η ΔΕ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ